

Nr 199.

Av herrar **Leander** och **Jeppsson**, om skrivelse till Kungl.

Maj:t angående beredande av tillfälle för gevärshantverkare att befordras till fanjunkare.

Enligt § 73 i tjänstgöringsreglemente för armén får befordran till högre tjänstegrad utan åtföljande högre beställning på stat äga rum för att bland annat bereda synnerlig skicklighet och förtjänst erkännande. Med anledning därav ha åtskilliga regementschefer ansett sig berättigade att befordra dem underlydande gevärshantverkare till fanjunkare.

Som emellertid enligt bilaga IV till ovannämnda reglemente gevärshantverkarna äro upptagna uti sergeants tjänsteklass, ha flera dylika befattningshavare, trots långvarig, väl vitsordad tjänstgöring, icke kunnat erhålla fanjunkares grad utan ha i jämförelse med sina befordrade kamrater sett sig tillbakasatta. Uppenbarligen måste en sådan åtskillnad väcka olust och missnöje.

Då man åberopar bestämmelserna i bilagan IV såsom hinder för befordran av gevärshantverkare till fanjunkare, förtjänar det anmärkas, att bataljonsläkare och regementsveterinärer icke sällan befordras till majorer, oaktat de enligt bilagan tillhöra kaptens tjänsteklass. Det borde då icke vara mera omöjligt att inom civilmilitärernas underbefälsklass uppflytta en sergeant till fanjunkare. Gevärshantverkarnes vederlikar vid flottan, de s. k. rustmästarne, befordras också i vanlig ordning till flaggunderofficerare.

Under hela sin utbildningstid räknas gevärshantverkarna till krigsmanskapet och först vid sin befordran till tjänsten överflyttas de till civilmilitärernas klass. Icke desto mindre äro de i motsats till tyghantverkarna ålagda att bära tjänsteuniform. Det må ursäktas dem, om de efter att ha passerat medelåldern känna det liksom nedsättande för sina personer att

behöva uppträda i sergeantuniform, under det att alla deras gamla kamrater i trupptjänst ståta i fanjunkareuniform.

Visserligen gäller det här endast en titelfråga, men man vet, vilken roll just en sådan fråga spelar inom militärvärlden. Då en befordran ingenting kostar staten, men i viss mån kan förläna vederbörande ökad auktoritet, synes det oss vara en rimlig begäran att tillmötesgå ifrågasvarande tjänstemäns uttalade önskemål och göra det möjligt för dem att nå högsta graden inom underbefälsklassen.

Vi tillåta oss anhålla,

det riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t göra hemställan om åtgärders vidtagande i syfte att bereda gevärshantverkare tillfälle att i likhet med underofficerare i trupptjänst befordras till fanjunkare.

Stockholm den 21 januari 1919.

Ulrik Leander.

Ola Jeppsson.
